

RZI SZCZECIN
WYMAGANIA TECHNICZNO-UŻYTKOWE
dla ubrania specjalnego (trzyczęściowego) z włókien metaaramidu

Ubranie specjalne powinno spełniać wymagania określone w rozporządzeniu MSWiA z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie wykazu wyrobów służących zapewnieniu bezpieczeństwa publicznego lub ochronie zdrowia i życia oraz mienia, a także zasad wydawania dopuszczenia tych wyrobów do użytkowania (Dz. U. nr 143 poz. 1002 z późn. zm.) załącznik - Wymagania Techniczno-Użytkowe dla wyrobów służących zapewnieniu bezpieczeństwa publicznego lub ochronie zdrowia i życia oraz mienia, wprowadzonych do użytkowania w jednostkach ochrony przeciwpożarowej oraz wykorzystywanych przez te jednostki do alarmowania o pożarze lub innym zagrożeniu oraz do prowadzenia działań ratowniczych, a także wyrobów stanowiących podręczny sprzęt gaśniczy **pkt. 1.6.**

Ubranie specjalne powinno składać się z trzech części:

- kurtka i spodnie ciężkie wykonanie zgodnie z normą PN-EN 469 – (Ubranie specjalne 2 częściowe);
- kurtka lekka do przestrzeni otwartych powinna być wykonana zgodnie z normą PN EN 15614 (Kurtka lekka).

Ubranie specjalne ciężkie powinno być wykonane z tkaniny wielowarstwowej.

Tkanina zewnętrzna ubrania specjalnego w kolorze piaskowym żółtym (w odcieniu naturalnego aramid).

Wymogi materiałowe dla kurtki i spodni:

- tkanina zewnętrzna powinna być wykonana z tkaniny składającej się z włókien metaaramidu i antystatyku lub innych materiałów równoważnych;
- membrana – włóknina wykonana w technologii „3D” składająca się z laminatu PTFE, metaaramidu i paraaramidu lub innych materiałów równoważnych;
- wkład termoizolacyjny, filc składający się z metaaramidu i paramidu lub innych materiałów równoważnych;
- podszewka termiczna składająca się z włókien metaaramidu, paraaramidu oraz antystatyku lub z włókien aramidowych i włókien wiskozy.

Kurtka ciężka musi spełniać następujące wymagania:

- ergonomiczny krój kurtki, umożliwiający swobodne podnoszenie rąk, bez powodowania podciągania kurtki do góry;
- kurtka o konstrukcji wielowarstwowej powinna zachodzić na spodnie;
- kołnierz powinien zapewnić ochronę przed płomieniem i współpracować w tylnej części z hełmem, zapięcie z przodu na rzep;
- trwały zamek szybkiego rozpinania z funkcją „antypanic” (umożliwiający błyskawiczne rozpięcie kurtki jednym pociągnięciem) z klapą osłonową z materiału wierzchniego;
- pod plisą kryjącą zamek jedna kieszeń wewnętrzną zamykaną suwakiem;
- wzmocnienia na łokciach wykonane m.in z miękkiej wkładki kevlarowej pokrytej silikonem, zabezpieczająca przed przetarciem. Dodatkowo membrana zabezpieczająca przed przemakaniem;
- napalcznik – zapewniający komfort pracy oraz zabezpieczający przed podciąganiem się mankietu;
- po lewej stronie duża, regulowana kieszeń na sprzęt łączności, po prawej stronie uchwyt z mocowaniem na rzep, przeznaczony na latarkę;

- dwie pojemne kieszenie boczne z karabińczykiem i pętlą do mocowania drobnego wyposażenia, rozmieszczone ergonomicznie kryte patkami zabezpieczonymi na końcach warstwą kevlaru, umożliwiające dostęp w rękawicach;
- wykończenia mankietów wykonane z kevlaru, (lub równoważnego materiału) pokrytego warstwą silikonu zabezpieczającego przed przemoknięciem, uszkodzeniami mechanicznymi i przetarciem, w mankietach rękawów zastosowany system pozwalający dopasować ściągacz i otwór na kciuk do rozmiaru ręki i kształtu dłoni;
- wewnątrz kurtka musi posiadać otwór inspekcyjny umożliwiający kontrolę stanu membrany;
- ubranie powinno posiadać tunel do montowania pod warstwą zewnętrzną kurtki pętli ratowniczej lub zastosowanie innego rozwiązania ochrony indywidualnej chroniącego przed upadkiem z wysokości (np. szlufki) Otwór lub inne rozwiązanie powinno być na wysokości klatki piersiowej;
- kurtka oznaczona układem taśm (wygrzewanych, wklejanych lub naszywanych) ostrzegawczych odblaskowych łączonych, zapewniających widzialność ze wszystkich stron;

Spodnie muszą spełniać następujące wymagania:

- spodnie długie o konstrukcji wielowarstwowej z szelkami;
- szelki mocowane na zatrzaski lub inne równoważne rozwiązanie, z możliwością szybkiego ich odłączenia, a także z systemem łatwej regulacji;
- szerokie, komfortowe pasy w szelkach wyposażane w nienagrzewające się sprzączki zapobiegające ewentualnemu oparzeniu;
- konstrukcja klamry przypominająca zapięcie noszaka do aparatu powietrznego, umożliwiające szybkie i wygodne dopasowanie szelek przy użyciu rękawic, szelki wyposażone w dodatkową warstwę ochronną w części barkowej zapobiegającą zsuwaniu się pasów naramiennych;
- poliamidowe ściągane klamry regulacyjne dające możliwość regulacji dopasowania do odpowiedniego rozmiaru- podobnie jak w aparatach oddechowych;
- wytrzymały zamek błyskawiczny podnoszący komfort i szybkość zakładania spodni;
- dwie duże boczne kieszenie zamykane na rzep;
- wzmocnienia kolan co najmniej z kilku warstw (wykonane m.in. z miękkiej wkładki kevlarowej lub równorzędne) zapewniającymi komfort oraz bezpieczeństwo podczas pracy na kolanach, w tym odporności na przetarcia;
- dodatkowe wzmocnienie na rancie spodni chroniące przed uszkodzeniami;
- na zakończeniu nogawek – indywidualna regulacja rzepem;
- wykonanie otworu rewizyjnego w spodniach umożliwiającego kontrolę stanu membrany;
- spodnie w dolnej części nogawek oznaczone układem taśm ostrzegawczych odblaskowych wygrzewanych, wklejanych lub naszywanych.

Kurtka lekka musi spełniać następujące wymagania:

- kurtka lekka o konstrukcji jednowarstwowej z tkaniny zewnętrznej ubrania specjalnego w kolorze piaskowym żółtym (w odcieniu naturalnego aramid) – meta-aramid typu Toryt lub równoważny i materiał antystatyczny, powinna zachodzić na spodnie;
- ergonomiczny krój kurtki, umożliwiający swobodne podnoszenie rąk, bez powodowania podciągania kurtki do góry;
- kołnierz zapewniający ochronę przed płomieniem i współpracujący w tylnej części z hełmem oraz zapięciem z przodu na rzep;
- trwały zamek szybkiego rozpinania z funkcją „antypanic” (umożliwiający błyskawiczne rozpięcie kurtki jednym pociągnięciem) z klapą osłonową z materiału wierzchniego;

- wzmocnienia na łokciach wykonane z kevlaru pokrytego silikonem;
- regulowana wielkość mankietów;
- po lewej stronie duża, regulowana kieszeń na sprzęt łączności, po prawej stronie uchwyt z mocowaniem na rzep, przeznaczony na latarkę;
- dwie pojemne kieszenie boczne z karabińczykiem i pętlą do mocowania drobnego wyposażenia;
- kurtka oznaczona układem taśm łączących zapewniających widoczność ze wszystkich stron, a także z góry.

Oprócz wymagań zawartych w WTU punkt 1.6 dodatkowo na kurtce winny być umieszczone „rzepy” pod emblematy i znaki identyfikacyjne:

- na lewym rękawie w połowie wysokości między łokciem, a barkiem naszyty rzep do mocowania emblematu WSP;
- na lewej piersi, powyżej taśm ostrzegawczych – do mocowania dystynkcji;
- na prawej piersi, powyżej taśm ostrzegawczych – do mocowania napisu **WSP**;
- na plecach do mocowania napisu **„WOJSKOWA STRAŻ POŻARNA”**.

Napisy **„WSP”** i **„WOJSKOWA STRAŻ POŻARNA”** – litery w kolorze czarnym wykonane na tkaninie (tle) w kolorze fluorescencyjnym żółtym.

Napis **„WOJSKOWA STRAŻ POŻARNA”** umieszczony na tyle kurtki (plecach):

- wymiary tła – $12 \times 34 \pm 0,3$ cm,
- wysokość liter – $4 \pm 0,1$ cm,
- długość zapisu w dwóch rzędach, I rząd - **WOJSKOWA** – 22 cm,
- II rząd - **STRAŻ POŻARNA** – 32 cm;
- mocowanie na „rzep” do kurtki lub inną techniką.

Napis **„WSP”** umieszczony na przedzie kurtki:

- wymiar tła - dostosowana do wielkości zapisu
- wysokość liter $2,5 \div 0,1$ cm,
- mocowanie na „rzep” lub inną techniką;
- wymagane świadectwo dopuszczenia do użytkowania;
- wymagana deklaracja zgodności CE.